

ΜΥΡΜΗΚΟΛΟΓΙΑ

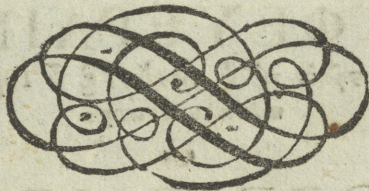
Ἐν τῷ κατὰ Παλαικώμιον Ἀκρεατηρίῳ
Θεολογικῷ

Τῇ ἑνῇ καὶ νέᾳ Μαιμακτηριῶν[Ⓞ], αἴφει, δ' ὀδοεατηρίῳ
πρὸς τὸν τρόπον ἐρατηριῆ

Ἰσοδ.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΧΑΟΥΒΕΡΤΟΥ,

τῆς μὲν φιλοσοφίας Μεγίστου[Ⓞ],
τῆς δὲ Θεολογίας ἐραστῆ.

τύποις Ἑρρίκω Μαγίρῳ, Ἐ τ' Ἀκαδημίας Χαλκογράφῳ.

Τοῖς ἀνδράσιν δόλοισι καὶ ἐνδοξοτάτοις,

ΚΥΡΙΟΙΣ

ΤΩ. ΑΝΔΡΕΑ. ΤΩ. ΜΥΛΔΟΡ-
ΦΗΡΩ.

Πρωπικλησιαστὴ ἐν τῇ Ἐξοχίᾳ, τῆς κατὰ Πολιτείας Νωρμάν
Βιβλιοθήκης Ἐφόρου, καὶ Θεολογίας Διδασκάλου
ὡς λαμπροτάτου,

ΤΩ. ΙΩΑΝΝΗ. ΤΩ. ΟΥΥΛ-
ΦΗΡΩ.

Πρωπικλησιαστὴ ἐν τῇ Ἐξοχίᾳ, καὶ Διδασκάλου Ἐξοχίας
ὡς πολυγλωττοτάτου,

ΤΩ. ΓΕΩΡΓΙΩ. ΓΥΛΙΕΛΜΩ.
ΤΩ. ΒΩΗΜΗΡΩ.

Πρωπικλησιαστὴ ἐν τῇ Ἐξοχίᾳ, καὶ Ζηλημονεστάτου,

ΤΩ. ΙΩΑΝΝΗ. ΚΟΥΝΡΑΔΩ.
ΤΩ. ΦΕΥΕΡΛΙΝΩ.

Πρωπικλησιαστὴ ἐν τῇ Ἐξοχίᾳ, καὶ Ἐξοχίας Ἐφόρου
πολυκλυτωτάτου,

καὶ

ΤΩ. ΓΕΩΡΓΙΩ. ΙΕΡΕΜΙΑ.
ΤΩ. ΘΦΜΑΝΝΩ.

Πρωπικλησιαστὴ ἐν τῇ Ἐξοχίᾳ, καὶ Ἐξοχίας Ἐφόρου
τάτου,

Τοῖς Πατέράσι μετὰ πνευματικοῖς καὶ Ἐνεργέταις μεγίστοις τόνδε Λό-
γον περιεπιπέκον ἀσπασίως.
χορηγῶ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΣΧΑΟΥΒΕΡΤΟΣ.

Ἀνδρῶν αἰδεσιμώτατι,

Φρεβῆς κ' ἐν ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΤΕΡΕΣ πολυφίλτατι,

Υγνωσκέτε μοι τῆς Θεσσαυελίας, ἐπειδὴ περ
λόγον τόνδε τὸν ὀπιβατήριον τοῖς ὀνόμασιν ὑμῶν
κλειτοῖς ἱερώσαι ἠθελήθην. Ὡς ἐπεὶ εἶπεν,
ἔργον ἀδελφείας διδάσκει ἂν φαίνεσθαι, ὃ πε-
ποιηκῆς τυγχάνω ἂν· ἀλλ' ἔμωσ' ἐὰν θελητὸν
τὰ τῆς καρδίας ἐνδύμωχα εἰσραῖν, κ' πῶ παραι-
ρεσὶν με κατανοῆ, ἐγχείρημα σοὶ δόσθητον. Οὐδὲ γὰρ οἱ Πα-
τέρες, ἢ πῶ καὶ Φιλέσσοργοι ὑπάρχοντες, τὰ τῶν τέκνων αἰεὶ κατ'
ἀκρίβειαν ἐξετάζουσι, μονοεχὶ ἀυταρκῶς διακρίμωροι καὶ ἄλλοι
ἔχοντες, ἐὰν μόνον πῶ εἰλικρίνεια τῶ νοῦ καταμάθωσι. Τὸν
αὐτὸν ὀπίπαιγχε τρέπον, ἈΝΔΡΕΣ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΙ,
περὶ τῶν γραμμῶν δρέσκων μέλλειν ἐλπίζω. Καδδύναμι
γὰρ ἐτέλεσα αὐτάς, κ' ἐ κατὰ τὸ πρέπον. Πεποισθῶς γέν τῆ Φι-
λοφροσυνῆ ὑμῶν κ' ὀπεικεία,

Λοῖοδιον εἰνὶ Παλαικῶμῃ πεπρωγαμῶρον ἔργον
Μυρμήκων πέρι πεγλυδαῶν, οἱ σωρὸν ἀμῶνται,
Ἦδε πολιτείης τότῃ δέκελον ἀμμι παρέχον,
Ἰθειῶν τε δικέων νόμον ἐνδυκέως ἐδίδαξαι,

δίδωμι Ἰμῶν καὶ ἀγαλῶ. Δέξασθε δῶρον εὐπελὲς μὲν, ἀξιό-
 μνητον δέ. Δέξασθε προσφοράν πῶς ὑμῶν ἰουσιαστικοῖς ἐγγί-
 σασ. Δέξασθε μνησίμων μέλαι μὲν ἐπιδαῶν καὶ ἀμαυρῶ γε-
 γοσμιδιῶν, τῇ ᾧ καρδίᾳ με ἐγκεχαραγμένον. Λέλειπαί μοι
 τῷ Θεῷ ὄχιδαυ καὶ τὰ παλάμα ἐρανοῖδε ἐπαίρειν, ὥσε τὴν Πεν-
 ταδα Ἰμετίρειν τὴν θειοτάτην πολυζένοιον ἀφαιρέειν καὶ ὀτυχε-
 σάτιν ἰάσθην, καὶ εὐλογία παναπύραται αὐξήσθην εἰς Ἰμάς καὶ τὰς
 ἱερουργίας Ἰμῶν.

ΜΥΛΔΟΡΦΗΡΕ, κατ' αἰπύδμητα μέλαθρα Σεβάλδε,
 ΟΥΤΛΦΗΡΕ, δόμον λαυρενλιακὸν κατὰ κλειτὸν,
 ΒΩΗΜΗΡΕ, κατ' ἱερὸν ἀμφιθαλῆς Ἰανώβε,
 ΦΕΥΕΡΛΙΝΕ, κατ' Ἀηλιῶς δόμον ἠνεμόεντα,
 ἩΔ' ΟΦΜΑΝΝΕ, δόμον κατὰ Πνεύματῳ ἠραφέειο.
 Θύλετε καὶ μέγα χαίρετε πάντως, φῶτες ἄριστοι,
 Ἰψιμέδων ὑμῶν Θεὸς ὄλβια πάντα διδοίη!

Γραφθὲν ἐκ Παλαικώμης
 τῇ ἐν καὶ ἱερά Μαιραππηλιανῶ
 ροψεν

Μεγαλοπρέπειται τ' Ἀκαδημίας Κύριε ἈΡΧΙΔΙΔΑΣΚΑΛΕ,

καὶ

Λεῖπτοι ἌΝΔΡΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ, τῶν μὲν ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ
ἈΡΙΣΤΟΙ,

Τὰς δὲ ΔΙΚΑΣ ἈΝΕΓΚΛΗΤΟΙ,

τῶν δὲ ἸΑΤΡΙΚΗΝ ἈΝΑΛΩΤΟΙ,

τῶν δὲ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ παμπληθεῖ ἐξοχώτατοι,

καὶ

Σὺ, Ὅμιλε τῶν περὶ τὰ γράμματα ἐπισδασκῶν, τῆς
μὲν Εὐφροσύνης, τῆς δὲ Παιδείας ἕνεκεν
πανακῆραται,

Οτι καὶ ἐν ἐκείνοις, ἀ τοφλῇ τῇ ἀνθρώπων κρείσσει ἐπι-
δανά καὶ ταπεινά φαίνεται, καὶ διὰ τὸ ἐλιγορεύεται,
ἢ πάνυ ὑδενὸς τιμῆται, πύσης τῆς σοφίας πηγῆς καὶ δε-
χῆς δὲ Θεοῦ ἀμέτρητοι καὶ ἀνεξάντλητοι παντοδυναμία,
καὶ ἀναπάλητοι ἢ σοφία, ὅξυ καὶ ἐξαιρέτως ἐμφαίνεται, ἐν ἀ-
στικῶ καὶ περὶ φανέσι ἐστὶ, καὶ τὸ ἐπὶ, εἰὰν ἀναγκαῖον, νηλεῖστοι τοῖς
πρὸς δειγμάσι δοκιμάζειν διώομαι. Ἡμεῖς θερμῶ τῷ χρόνῳ εἰς
ἀγρόν περβαίνοντες, παντὸς τῆ γῆρας ἀνθη, (ὅταν μὲν τάλωσι)
σπειρόμεθα, ὡς λαμπροῖς καὶ ἐμφύχοις ὡπερ χρώμασι κενωσμη-
μῶρα ὑπερφαίνουσι. Ἴνα ὅσον ἀληθείας, τίσον ὀπιχαρίζωσι ὁ
ποιητῆς, ὅς τοῖς περὶ γμασι λόγοις, τοῖς λόγοις μέτρα, τοῖς μέτροις

πάτη, πῶς πάτησι χήματα, καὶ ἕκαστα πῶσι σωμαθίων πεπαυδευ-
μῶν ἀνείκη.

Παρόντα ἐπαναφέρει πᾶσι ἡ βοτάνη τὸν θεόν.

Διαπρευώμεθα καὶ πεπισκεπώμεθα τὰ πεδία, καὶ προσεχώμεθα
τὰ ὅτε παῖς τῶν ὀρνέθων Φωναῖς, ἀδολαλείπιας ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
τὸν θεὸν αὐτῶν ὀπιφημιζόντων, καὶ ἵνα μὴ προσπέρωσε πλανώμεθα,
σπερδὴ μαγάλη γεωρῶμῶν, ἀ πῶς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἕκαστε ἀντι-
βαλικά ἐσιν. Ὁ μύρμηξ παντάπασι μὲν ὄσκι ἀφ' ἧς ἡ ἐπιείρηται
τὸν ἀρχόντα, ἡ παιδευηται διδάσκαλον, ἡ ὧ ἀκροαθῆ ἀγωγὴν
ἔχῃ, ὅμως ἵνα ἐν τῷ χεῖματι ὁ Φάγη, κατὰ τῆ, τῷ θεῷ σωμα-
γείρῃ. Ἐξ ἧς ἐξαρτέως ἡ ἔθ' Θεῷ παγκρατία ἢ σοφία ὑπερεκέρως
γνωσία. Ἐυσεβῆς ἐκείνῳ λειπόδεμῳ Φίλων περικαλλὲς τὸ δρᾶ-
μα. Ὅταν ὁ Θεὸς λέγῃ, τὸ πᾶν τῆτο, σὺ πᾶσι πῶς ἐν αὐτῷ
δοποπτελέκη, ἐκ τῶν ἀγγέλων, εἰς βοηθοῖς κέρχηται, ἡρωτήκη, ἀ-
ράγε λοιπὸν ἡ; πῶς εἰς ἀντὶ πάντων ἀπεκρίθη, μηδὲν μὲν ὀπίψο-
ρον, ἀλλ' ἀπαντα ὀπιχαρίτως καὶ ὡς ἐκτελέσασα ἐξεπεραδιέντα
εἶναι, πολυχητὴ μόνον Φωνῆν πῶς τὰ ἔθ' Θεῷ ἔργα ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ δοξάσασαν ἐλλείπειν. Οὐ μὲν ἀλλ' ἔχῃ Φωνῆς ταύτης
μόνας (ἵνα μὲν πάλιν πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν ἐπανερχώμεθα) τὸν
μύρμηκα ἡμῶν σκεπώμεθα, ἐν τῆτῳ γὰρ ὁ Θεὸς πάντων τ' πραγ-
ματῶν κίση, παντοδωαμία καὶ σοφία αὐτῆ δεικνύεται πη-
ληκε. Περὶ ἧς νῦν πλείονα λέγῃν καθ' ἕκαστα καὶ ἐνδοκίμως
σπειδῶς ὧ, ὡς κροδοῦ τὰ τῆ γραμματικῆ πρᾶγματῳ ἐπιπῶλα
ἐπ' ἐμοί ἐσιν. Περὶ δ' ἡ πρὸς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πεζίζοντα,
πάση τῆ τῆ θυμῶ ταπεινώσῃ ἀφ' ὑμῶν, ὧ σιλπῶτατοι καὶ παι-
δευῶτατοι αἰδρεοι, αἰτῶ, ἵν' ἐμοὶ χελλίζοντε μάλλον, ἢ λέγοντε, κε-
νὸς τῶν ὄτων οἴκας παρέλκεν ὄσκι ἀπαξίωπῳ. Ἐάν ἔθ' πρὸ τῆ
πρᾶγματῳ λεπτότητῳ καὶ ὑπεροχῆς λεξόμενῳ, μὲντοι εἰς
πῶς διάνοιαν ἐκείνο ἀνακαλῶ.

Βαμβαίνειν ἔξεστιν, ἕως λαλέειν δυνάμεθα.

Διατεί-

Διατίνομαι μεταξύ, ἵνα ὀφειλομένη τῇ ὑπακοῇ καὶ ἐυγράμμοι
βραχύτητι ὡφισθῆσάι με ὑμῖν διωήσωμαι.

Εἰς τὸν ἡμῶν μύρμηκα ἐκτὸς ἐὰν βλέπῃς, κτίσμα μὲν ἐν ἔ-
δεμιά τιμῇ δοκεῖ, πῶς τὸ ἴσως καὶ πῶς ἔθε ἔργον δια-
φορώτατον, ἀξία τῆς τέχνης λεπτότητι ἀκρεβέστατον, καὶ πᾶσι πῆς
ἀεθμοῖς παντλέστατον. Πάντων τῶν μὲν πραγμάτων γρηῃτερα
ἢ φύσις, ἐν ἐκείνοις μεγάλοις πῆς σάμασιν, ὡς ἐν ἔρανῳ, γῆ,
καὶ θαλάσῃ πῆς τέχνῃ αὐτῆς ὑπερλίαν πεφανέρωκεν. Ἐκεί-
νων ἢ πρὸς ἀπῆμα ταῦτα συμβεβλημένων, μεγαλύτεν ἐυρήσις δια-
φορῶν. Πῶς γὰρ ἐν τῷ μύρμηκι εἴλδοντες ὀφθαλμοῖς τί-
θεικε; Πῶς ἢ γούσις ἢ ὄσφορησις; Τίνα τρόπον τὰ νεῦρα ὡσαὶ κλα-
δίσκες διέχουσι; Πῶς τὸ ἦπαρ καὶ ἐν τῷ αγγείδιον τῆς χολῆς
ὑποδοχεῖται; καὶ γὰρ αὐτῷ πῆς χολῆς ἔχῃ παρομοία πῆς γλά-
μύρις καὶ κρεῦσι γαστῆ μαρτυρεῖ.

Ἔνεσι καὶ μύρμηκι ἢ χολῆ.

Καὶ ὁ πρὸς τῶν λέγεσθαι ἔωθεν, οἱ τῇ φύσει πρὸς πῆς ἐργῆ
ὄσθι φέροι, λίαν μέντοι παρωξυσμένοι τῷ τῆς ὀργῆς ὄσθω συγ-
κνηθέντες μάνονται. Ταῦτα πάντε ἀγροεῖον, μέγα ἢ θυμα-
σμὸν πραιπιῶσιν ἐξαιρέτως ἢ τῷ μύρμηκι ἀρχίνοια θάμβος ἢ μῖν
ἐμβάλλῃ. Πάντε γὰρ, ἂ ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων ζωῇ πλεῖστον ἰσχύε-
σιν, οἷα δὴ ἢ φρόνησις, ἀνδρεία, ἐυσέβεια, θρησκεία, ἐν τῷ
σκωληκίῳ ἐυρίσκων ἔξῃσιν. Ἡ φρόνησις αἰεὶ δυσὶν ἀπολέθῃσι, ἐυ-
λαθεία καὶ πρηνεία, δορυφορεμένη, βαδίζῃ, ὧν ἐκείνη πῆς τελευ-
τωρίας ἀπειρησθῆται, αὐτῇ ἢ τὰ γὰρ κτῶσθαι πέφυκε. Τίς ἢ πῶσιν
ἀνομῶ ἰσόμενῶ, ὅς ἐξαρῆται, ταῦτα καὶ ἐν τοῖς μύρμηξιν ἐυρί-
σκεισθαι. Πρῶτον γὰρ καὶ ἐξαιρέτως πῆς παρ' ἀλλήλων πολιτείας
ἔχοντες ζῶσιν, ἔ κατὰ φρονίμῃ νομοθέτε Σόλωνῶ, μήτε Λακε-
δαιμόνων ἄρχοντες Λυκέρως πῆς νόμῃς, ἀλλὰ κατ' ἐκείνας, ἔς
ἢ φύσις ἐμπεφύπυκεν. Ἴνα ἢ αἰδίῶ καὶ ἀκάματῶ ὁ πῶσιν
πῆς φιλίας δεσμὸν μὴ βλάβῃς πῆς πάχῃ, πεταγμένως ἐν ταῖς
ἡμέ-

ἡμέρας ἡσυχίας ἄγχι, καὶ διωρισμένης ἔχσσι πανηγύρεις, καὶ ἀλλήλων ὄφραίνοντα. Πόση τόπε ἡ σπουδρομή; Πόσοι Φίλιζοι ἀσπασμοί, πόσαι περπυή (εἰὰ δωαπὴν τὸ ἀΦ' ἡμῶν νοεῖσθαι) καὶ χρεσαὶ σωμιλία; Ὑστερον εἰς τὰς ὀπίς αὐτῶν, ἀς πολλοῖς καμπύλοις εἰς ποικίλας τὰς χρεῖας κομψῶς καὶ χαρλέντως ἐπι- κροδομεῖν εἰώθησιν, ἐπατέρχοντα, ἵνα μὴ αὐτοῖς περὶ τῶν ἐρπετῶν ἐνεδρα καθίζεσθαι διώηται, ὅταν οἰκηματῶν τῶν περὶ ἢ δυσεῦρετῶν ἢ πανπλῶς ἀτελέσθαι. Τῆς σπλώης εἰς λαμπρόσης οἴκοθι μύρισι, καὶ ὡπερ δι' ἀκυσίας τῶ ἀρρα ὡρα τὸ ἐθ' σκυθροπύτροι ἐν τῆς καλύβας αὐτῶν λαοθάνονται. Ἐὰν ἢ ὁ ἐρατὸς ἐξαυτοῖς αἰ- θεροῦ, ἀγγελῶδὸν νομιλῶ πιήσοντες τὴν ἀλωῶν ἐξέρπασιν. Ἀυτῶθι μία πάντων Φιλοπονία, εἰς ὃ νῆς καὶ θυμὸς διωρισυδία τὰ καθή- κοντα διατελέντων. Ἐνιοὶ τὰ λάφυρα τοῖς ὤμοις εἰς τὰ αὐτῶν κατακομίζοντα, καὶ ὁ μὲν μάλιστα θυμάσθαι, μείζονα τῶν σωμά- των βάρη βασιάζουσιν, εἰ μὲντοι ὑποκείνται, ἀλλὰ μὴν ταύτας τὰς δυσχερείας εἰ μὲν ἀλκή, εἰ πολυσαρκία, Φιλοπονία ἢ καὶ πόνου αἰκά- ματῶ κρατῶσιν.

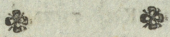
Ἐνιοὶ τὰς ἐπατερχομύρας θελυτηρίοις ἐκλαμβανέσθαι ἀσπασμοῖς. Ἐνιοὶ τὰ ὡσεὶ χαμάτῶ σωτάθησιν, ἵνα τὰς τ' ὑδάτων Διαθείσεις ἐκκλείωσιν. Ἐνιοὶ τὰς κόκκας σωάγχι, καὶ ὡσεὶ τῆ πυράχρα Δια- μερίζουσιν, ἵνα εἰς βοτανῶνται. Ἐνιοὶ τὰς ὕχας καρπῶν ἐξικμά- ζουσιν, καὶ ἠλιάζουσιν, ἵνα μὴ εἰς τὰς καλίμας ὑπεραυξάνωνται, τῶν δὲ λιμῶν πρίζωνται, καὶ πᾶς ὁ πόνου καὶ κόπου ματαιῶς ἢ Διαπεποιημένου. Τίνα ἐν βαρῶν ὁ πόνου εἶθου συνεχῆς, ἢ Φι- λοπονία αὐτῆ οὐκ ἐγείρη; Τίς οὐκ αἰχμηήηται, περὶ τῶ μικρῶ σκοληκίῳ, μύρμηκου ὑπερβαίνεσθαι; Οὐδὲ ἢ ἔτως καματηροί, ὡς ἀνδρεῖοι καὶ ἀθαμβοί, ἐξαρέτως ὁ πρὸς τὰς ἀναπλικὰς περσο- ήκη, οἱ ὡς κατὰ τὸ σῶμα μάζοντες καὶ ὑμεινότεροί εἰσιν ἡμετέρων, ἔτως εἰς τὴν συμβολῶν, καὶ αἰψομαχίαν γέγονασιν. Ἐν τῶ χεί- ματι, εἰὰ ἐλεύθεροι δὴ τὸ πίνων θερινῶν ἐν τῆς μεταλλείας χαι- μάζωσιν, ἵνα οἷα τῶ μηδενὶ τῶ χρόνῳ χολάζοντες Διατρέψασιν, σκαπῆσιν τὴν γλῶσσην καὶ χρυσὸν συλλέγασιν. φερινῶν ἢ τῆς ἡμέ- ρας,

ραῖς, πρὸς τὰς ληθείας σωτρεύεσσι κ̅ Ἰνδοὶ εἰ ληθαί, ἵνα Ἐ Χρυ-
 σῆ ἀνευ μεγάλης τῆ πόνος μέποχοι γίνωνται. Ἄλλ', εἶποτε καὶ πρὸς
 τ̅ Ἰρησκήας αὐτῶν τι γινώσκεις γλίχεσθε, ἀληθῶς, ἐτωσίς πῶς
 ἐορτὰς πανηγυρίζουσιν, ὃ μὲν Ἰρησκήαι κ̅ τὸ Ἐ Θεῶν σέβας Φανε-
 ρῶς δείκνυσσι. Γνωστὸν γάρ, ὅτι ἐνάτη τῆ παντὸς τῆ μῆκος ἡμέρα
 εἴκοθε Διαμένεσιν, ὃ καὶ τὰς Ῥωμαίους ἐν τῆ Ἐ ἐορτῶν πανηγύρεθ
 ὡρῶσπερηκέσαι αἰαγνώστωμον. Ἀρχαῖοι τότε τῆ πόνος ἐπεύον-
 πο κ̅ τὸ τῶν μυρμηκῶν ὡρῶσδειγμα, ὡς Σείδας κεφ. 1. πρὸς τῆς
 Ἐ μυρμηκῶν Ἰρησκήας μεμαρτύρηκεν.

Ἐπίσημον ἄρα αὐτῶν καὶ δόσεβαια ἐμφαίξει, ὅτι τιθνηκότας
 αὐτῶν ἴαπίσσι, μὴ Ἰπιτρέπεις, ἵνα ἐκπνῶν τὰ σαμάτια κα-
 παπηγηθέντα παφῆς δόποσερήται, πλὴν ἀλλὰ σκεδάξουσιν, ἵνα δια-
 πιμῆς ἐχόμενα πρὸς ἐνταφιασμόν αἰαφέρηται καὶ ἀνακομίζηται.
 Οὐ μὲν αὐτὰ ἐν τοῖς αὐτῶν ἀντροῖς φιλόκαλα Ἰπιτρέπεσσι, ἀλ-
 λά ἐ μὲν εἰκὴ ἀπὸ δόπορῶσσι, καλῶς ἢ ἐκφέρουσι, καὶ ἐν τῆ
 γειπνῆα ἐν πῆς Ἐ σιντόρων Ἰυλακίους ἴαπίσσι. Κεχαρισμένη
 μὲν τῆ Ἐ Ἰμῆ δόφροσῶν ἀναγνώστωμον, τὸν κλεάνθῳ βε-
 βλεφέναι νεκρὸν, ἐν χηραμῶ ἀλλοδαπῶ ἐκπυθόντα, καὶ πρὸς τὰς
 συμφυλέτας ἐκκέκμηρον. Ἐὰν ἔνοι ἐν τῆ μάχῃ δόποκτανθῶσι,
 καὶ ἀπ' ἐχθρῶ κατέχωνται, Ἐ λύτες πιπλεσμένοι, ἐλευθερῶνται.
 Κακῆνο δια τῆτο, ἵνα λοιπὸν εἰς ταύτην πῆν δόρετῶ ἐγείρωνται.
 Αἰγύπιοι τὸν ἱέρακα δια τῆτο εἰς Ἐ Θεῶν ἀεθμὸν τεδείκασιν, ὅτι
 τὰ σώματα ἐ παφέντα τῆ γῆ σκεπάξει, ἀνευ διαλογισμῆ ταύτης
 τῆς ἡμῆς κ̅ τὰς μύρμηκας ἠξιώκωσιν, ἐὰν πρὸς τ̅ παφῆς αὐτὰς με-
 ρμῶντας ἐγνώκωσι. Περὶ τῆς τῶν αὐτῶν δικαιοσύνης πωσδῆς
 ἵνα σγῶ, ὅταν ἰππερεκπεροσῆ Φανερόν ἐσιν, μὴ βεβλαμμένας
 καὶ ἄλλοις ἔδεν ἐκκλέπειν, ἔδεν μὲν βίας δόποφείρειν, ἀλλὰ μὲν
 πῆσσι κ̅ ἑαυτῆ κ̅ δόχρησία ἐν τῶ συλλέγῳ πωσσεχη. Ἐν τῆ οὐδῶ,
 δυσβασάνκπις Ἰπικερέσι. Καὶ τῆτο, ἢ τ̅ Ἰπικημίας ἀπορία καὶ
 ἐκπῆτον μῆζονⓄ μέντοι τῆ πῆσσι καὶ τ̅ δικαιοσύνης τὸ σημεῖον τῆ-
 σο, ὅτι πῆλακίς ἐκ τῶν τῶτων διωροσμένων σπαλιζώνται, κ̅ κ-

πες ἔμπα πάντα εἰς τὸν τόπον ἓνα ἀγείρωσιν, ὥστε εἰδῆς ἢ κωλύειν
 βαδίζοντα, ἢ εἰσβαίνοντα αἰπτάτησδε βλεπτήτα.

Πολλὰ μέντοι ἄλλα καὶ μεγάλα εἰσι τὰ θηρία καὶ τὰ ζῶα βα-
 ρέα, ἀ πῶ μύμηκι μηδαμῶς συμβλητὰ· ἀλλ' αἰκέσμων τέτυκε
 πολλοῖς ἐκείνων ὡδασάγγασι ὑπερέχον. Ὁ ἐλέφας μέγα τὸ τῆς
 φύσεως ἔργον, ἀλλ' αἰκέσπ, ὅσον δὲ τὸ μύμηκον ἠΐσται. Ὁ
 μῦρ γὰρ Δία μέγα τὸ τῶ σώματι βαρὺ πρὸς ἅπαντα ἄγει,
 μύμηξ δ' ἄεξον, Δίαπιον, καὶ ἑλαφρίσ. Ὁ μῦρ Δία πῶ
 τ' ψυχῆς βραδυτήτα, πεπωρωμένον, ὃ ἢ αἰ ἀγχινοῖα καὶ δυνα-
 μὴ ἰαχύει. Ὁ μῦρ πρὸς ἰππόμενα κυβερνάται, ὃ ἢ μῦρ δ' βασι-
 λείωσ τὸ πρὸς ταγμα ἴππελεῖ. Ὁ μῦρ δὲ τῶν μυῶν πεπληγ-
 μένον, εἰ μέντοι ὀνδικήσσι πῶ ἀδικίαι, ὃ ἢ παρερηθῆς εἰς τὸ ἐ-
 δεσμο αἰπτάσδε ἴππελεῖ. Ὁ ἐλέφας μῦρ πρὸς τῶσ πολέμωσ, ἢ
 ἄλλα τὰ φορτία φέρειν δεχτικῶσ ἀναγκάζεται. Ὁ ἢ μύμηξ εἰ
 εἰρήνη ζῆ. Ἐἰ ἢ τῶ πολέμῳ ἄρχη καὶ κελύφ. Κακείνον μῦρ
 εἰδέποτε πρὸς τῶ βρώματι μερμινῶν, π' αὐριον φάγη, νοεῖ.
 Οὐτ' ἢ συλλέγῃ τῶσ καρπῶσ δι' ὅλα δ' ἐνιαυτῶ εἰς τὸ σπιφυ-
 λακίον, οἰσ τρέφεται. Ἐκεῖνον ἐν ὅλη τῇ ἡμέρᾳ χολαίον ἀ-
 εἰσκειται, εἰτ' ἢ μῦρ δ' ῥοπιῶ ὡδασβαίνειν εἶα. Ἐκεῖνον νῦν
 δρακόντων, ἀρπὶ τ' αἰθρώπων ἀρπαγμα καὶ γίλωσ γίνεται, εἰτ'
 ἄλλωσ αἰρεῖ, καὶ συλλαμβάνη, καὶ ὡσ σπανίωτα αἰλίσκειται. Ἐκεῖ-
 νον χωρεῖ τῶσ σώματι μῦρ δ' ἰδιον ἔχῃ, εἰτ' ἀλλὰ λεπτόν καὶ
 φρεδὸν μῦρ δ' σωματίων. Μόγισ τὸ σῶμα ἐστὶν ἔτω μικρὸσ, ὅλον
 εἰ θερμῶσ ἐστὶν. Οὕτωσ ὁ μύμηξ ἐλέφασ τῇ ἀγχινοῖα, σφροσσιῶ
 καὶ ἐπεμελεῖα καὶ, καὶ τίσ ἡμῶν τὸ ζῶδιον ἀξίωσ παρανέσῃ; Εἰσ
 τὸ ἐν τὸν αὐτὸν ἔπαμον λέγειν, ἢ καθῶσ ἀπ' ἀρχῆσ λέλεχα, ἐπε-
 ραῖω τῇ φωνῇ ἢ τῇ εἰμὸσ καὶ ὑμετέρων πάντων σιγῇ τὸ θυμασέον
 ἔργον αὐτὸν εἶναι στωρῶμῦρ.

ἀπίταιξισ. **Ε**Ν τῶ περόνῳ ἢ ἵνα τῆτω ἐγχειρῶ, ἐφ' ᾧ τ' καθέδρα ταυ-
 της ἴππελεῖσ, ἐπειδὴ περ ἑπταγῆ δηλοῖσι καὶ πεισμονῇ
 τ' κυρίων τῶν Εὐερχετῶν καὶ σπεδασῶν φίλων πρηνῶν ἐν τῇ τῆ-
 μερον

μερον ημερα εν ταυτης τ' Ακαδημίας κεχαρισμένης εις τὴν ἄλλ-
 λην δὲ μεταναστεύειν, Θεῶν καὶ πῶς ὀφειλήτοις, ὡς περ ὀφειλη-
 μένα, ἔτω καὶ ἀναγκαῖα νενομίκα γίνεσθαι, χαριστήρια.

Πρὸς Σε γάρ, αἰώνιε ὦ Θεὸς καὶ ἐλεῆμων, πρῶτισσι τὸς λαλιῶ
 λόγους. Σοὶ Φημι ἐγὼ, ὦ ἀνεξάντλητ' ὅτις ἀγαθωσύνης πηγὴ,
 ἡ δυνάμει, ποσχειρίζομαι, φράζω, τὴν χάριν ἔχω, ἀνθρα-
 πον ἐμὲ καὶ Φιλόχριστον καλῶς γινώσκων, εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην
 πῶζεν ὅτι τελέηκας.

Ἀπεργάζε, ἀγία τελεῖς, τέττα ἔσοκοπ' εὐνοήματα καὶ αἰ ποσ-
 δαί σοχαζώντων, ὀνόματ' Σε Θεϊκῆς ἢ πμῆ μόνως μεταλλεύη-
 ται, τῆς ἀληθείας ἐραΐας ἀντίληψις ζητήτων, δόξῃ, ἢ ἀγαπῶ-
 ται, τέχνηαι αἰ καλαὶ μαυτάνωνται, αἰ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας καὶ
 Φιλοδοξία καταπατῶνται, πμῆ ἢ μόνως Σε τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ
 σώματι πυκτῇ ἰσῶ, μὴν, ἔργον ἵνα οἰκνυμῶ γήνωμαι, ἵπτι τὴν
 ζωὴν ταύτην δυσυχῆ, ἐν πῶς ἐρανοῖς εἰς τὴν αἰῶνα δοξολογῶ.

Ἐνδοξοπάτις τ' Πολιτείας κλειτῆς, τῆς γῆς γνέσεως, καὶ τῶ
 μάλισσι διογνήσει καὶ δ' ὀβόλοις πῶς Κυρίοις Σχολάρχαις ἀπολο-
 γημῶις χάριν ἔχω εἰκότως ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας σμνήης,
 ὀεργητημάτων πλεῖστον ἐν ταύτῃ τῇ Ακαδημίᾳ εὐ μόνως κατη-
 ξιώκασι, ἀλλὰ καὶ ὑπερεκπερισσὸν παρ' ἀξίαν δ' ἐπιπέηκασι,
 καὶ ταῦτα πάντα τέττα ἕνεκα ἐν τῶν μαθημάτων ἵπιδουσι λαμ-
 βάνω. Μέρα πῶν τεττο μεγαλοδωρίας δειγμα, ἀλλὰ ἕμωσ
 πῶς ἀραθεργίας ἀνπίσω, ἐκαίνεμε λαυτάνη, εἰ μὴ δ' ὄχομαι
 δ' ὄχας τῷ Θεῷ ὑμῶν κυβέρησιν ἡσυχίον καὶ ἀσφαλῆ συχωρεῖν.
 Ἰμαῖς ἢ ὑμετέροις εἰς γνέας Διαφυλάττειν θέλη αἰς ἀληθῶς.

Ἰμαῖς νῦν κατακόσμησι ἐνδέχεται ἀνέρας μεγαλοπρεπεῖς,
 ἐν ὑπεροχῇ κειμῶς, ποσηγρομμῶς ὄφοντας ταυτης τ' Α-
 καδημίας πεπαιδευμῶς. Ἐραῖα γάρ Ἰμαῶν ἐξαγρέτω, ἐξόχως
 χάριν ἀξία, εἰς τὸ ποσβόλαιον ἀνεληφθῶ δ' ὀκτῶ πεπαιδευ-
 μῶ, ποσὲς πμῶς τὰς τ' Ακαδημίας κλητῶς, μάλλιν ἢ πάσι τῇ
 πῶσι καὶ Φιλία πεπαιδευμῶ εἰμί. Ἄλλ' ὅθεν χάρις, ἔτασ
 αὐτῶν ὀεργητημάτων ἐνισῶνται καὶ τὸ μέγιστον καὶ τὸ πλεῖ-
 στον.

Θ. Ο Θεός πῶ ὑμῶν καὶ πίστιν καὶ Φιλοπνίαν τελειῆ
 περατῆ δόξῃ, ἐγὼ ἢ τὰ ἑμῶν ὑμέτερα μόνως ὁμολο-
 γήσω.

Καὶ σοὶ τελευταῖον, ἀγαπητῶ συναγωγιστῶ ἄλλω, ὕψιστην,
 καίπερ λυπηρὸν, λέγω τὸ ὑγιαίνειν, πρὸς τέτις δὲ χαριστῶν, ἐν
 τῇ Σε κωνία με ἀριθμεῖν, πίστι καὶ Φιλότητι περιέπν, ὅτι
 πηλῆκαε. Σκληρὰ γε δὴ, προσμολογῶ, ἡ δόξωρησις, ἀλλὰ
 πῖ σπεδῶν ἡ Ἰπιδύμησις σύρε, βαδισέον. Τὸ λοιπὸν μετοικεσία
 ἐχ ἑτέρα μεταλλάξῃ Δείνοια, μᾶλλον ἢ μᾶλλον πάντοτε ἔτ
 καὶ αὐτὸς μενεῖ ἔγωγε μέλλω. Ἐν τῷ μεταξύ ἢ πάντες καὶ ἑκα-
 σοι χαίρετε, ἀνευ ἄτης ὑγιαίνετε, καὶ πρὸς ἐμὲ Δεινικῶς
 ἔχετε Δεικίμενοι. Ἰγναίνετε.

ΛΕΛΕΧΑ.

